

[Ingerlise Koefoed]

get af kadaverdisciplin, hvis vi ikke passer på. Det er den ene ting.

En anden ting er, at jeg ved, der ude i befolkningen mange steder er megen forskrækelse over eliteidrættens, og hvis vi ikke indførte en 15 års grænse, ville vi mange steder komme ud for, at folk sagde til os: skal det være sovjetiske tilstande? Skal vi til at træne børn og unge, fra de er meget små, for at de skal blive store stjerner? Jeg mener, at vi med dette forslag om, at vi i hvert fald holder det til ungdomsårene, har fjernet noget af den mistanke.

Ole Vig Jensen (RV):

Den radikale folketingsgruppe er delt i spørgsmålet om fremme af dette lovforslag, idet der er medlemmer af den radikale gruppe, som først og fremmest af principielle grunde er modstandere af at fremme en lov om eliteidræt. Så enkelt er det.

Men vi er enige om at støtte de ændringsforslag, som er udtryk for en forbedring af forslaget. Vi, der støtter forslaget, gør det ud fra et ønske om at skabe mere ordnede forhold og bedre rammer for eliteidrættens udvikling. Vi har den opfattelse, at eliteidrættens er kommet for at blive, og hvis vi navnlig internationalt ser på udviklingen af eliteidrættens, så taler alt for, at vi herhjemme netop skaber sådanne rammer, som kan sikre, at samfundet har indseende med og indflydelse på, hvordan vi ønsker at udvikle eliteidrættens i Danmark, og forslaget vil jo grundlæggende – og vi opfatter det som forslagets vigtigste opgave – søge at tilvejebringe sådanne forhold for unge, som går ind i eliteidrættens, at de sikres, hvor det er nødvendigt, uddannelsesmæssigt, arbejdsmarkeds-mæssigt og socialt. Det er nok for os til at støtte dette forslag.

Vi har så i et fælles betækningsbidrag sammen med socialdemokratiet nærmere givet udtryk for, hvad vi ønsker der skal lægges vægt på, og det er jo ingen hemmelighed, at vi i betækningsbidraget har søgt at imødekomme en række af de synspunkter, som især er udtrykt af den brede, folkelige idræt. Det forholder sig også sådan, at nogle af ændringsforslagene direkte er affødt heraf.

På ét punkt har den brede, folkelige idræt ønsket, at vi afventede en endelig vedtagelse af dette forslag, til der er foregået en bredde-

idrætsdebat her i folketinget. Det kunne have været ønskeligt og rigtigt, men vi har nu den opfattelse, at vi skal gøre denne lovgivning færdig, sådan som den foreligger, med et stort flertal og koncentrere kræfterne i det nye år om breddeidrættens, som jeg kan sige at det radikale venstre klart er interesseret i at støtte, sikre fortsat gode vilkår, og det går jeg ud fra at der vil være bred tilslutning til i folketinget.

Vi kan som sagt støtte forslaget, og vi kan støtte ændringsforslagene, sådan som de er fremlagt i betænkningen.

Tinning (VS):

Det er i sandhed en ynkelig forestilling dette her. Det har været et spændende lovforslag, fordi det vel egentlig er første gang, der for alvor er kommet kød på de idrætspolitiske diskussioner. Det er første gang, vi har forladt de almindelige falbelader om, at vi alle sammen støtter den folkelige idræt, at vi godt kan lide at se fodbold og sådan nogle almindeligheder. Nu er vi for første gang nået dertil, hvor det handler om præcist at sige, hvad vi mener rent idrætspolitisk, og det har jo desværre vist sig, at den idrætspolitik, socialdemokratiet står for, den idrætspolitik, det konservative folkeparti står for, den idrætspolitik, centrum-demokraterne står for, og den idrætspolitik, dele af det radikale venstre står for, er ét og det samme, og det er godt nok trist.

Det ynkelige kommer ind, når specielt hr. Jimmy Stahr skal forsøge at forklare, hvad det egentlig er, man foretager sig. Enhver, der kan læse indenad, kan jo se, at dette betækningsbidrag, som også hr. Ole Vig Jensen forsøgte at gøre sig til af, trods alt ikke er mere indholdsrigt og trods alt ikke er mere vidtgående, end at regeringspartierne repræsentanter i udvalget har kunnet spise det fuldstændig uden videre dikkedarer. Der er reelt tale om et fælles betækningsbidrag, men hr. Flemming Jensen m.fl. har syntes, at de skulle komme lidt almindeligheder oveni, og det har de så gjort, men derudover tilslutter de sig fuldt ud, hvad socialdemokratiet og det radikale venstre siger.

Det overrasker selvfølgelig ikke os, at regeringspartierne, når det kommer til spørgsmålet om valget mellem personlig ytringsfrihed og almindelig støtte til erhvervslivet,